DE OOSTPOST.

LETTERKUNDIG, WETENSCHAPPELIJK EN COMMERCIEEL

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD.

PRIJS VAN INTEEKENING.
Voor den geheelen jaargang voor Soerabaya ƒ 15.—
Idem franco per post. „ 17.—
Voor den eersten halven jaargang voor „ „ 7.50
Idem franco per post. „ 9.—
De OOSTPOST verschijnt elken *Maandag* en *Donderdag.*

DONDERDAG 2 JULIJ.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.
De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN: behalve het segel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

No. 53. VERANTWOORDELIJKE UITGEVERS E. FUHRI & CO, TE SOERABAYA. 1857.

OFFICIEEL GEDEELTE.

JAVASCHE COURANT

Van den 27sten *Junij* 1857, No. 51.

Door zijne Excellentie den Minister van Koloniën zijn, als onderwijzers-kweekelingen van den 4den rang voor de dienst in Nederlandsch-Indie, aangesteld:
H. Goedhart,
J. Hazelhorst,
W. Hofstede,
M. J. Honig,
T. J. C. Klaar en
W. H. Snethlage.

Civiel Departement.

ONTSLAGEN:

Eervol, uit zijne betrekking, wegens ziekte, de kommies bij den assistent-resident van het wester-kwartier der Bataviasche Ommelanden, tevens griffier van den landraad te Tangerang, D. F. François, onder toekenning van wachtgeld.

BENOEMD:

Tot kommies bij den assistent-resident van het wester-kwartier der Bataviasche Ommelanden, tevens griffier van den landraad te Tangerang, de buitengewoon 3de kommies bij de algemeene rekenkamer J. W. Stammler,

Tot 3de kommies bij de direktie der kultures, de buitengewone 3de kommies bij de algemeene rekenkamer B van Zuphen.

MAGTIGING VERLEEND:

Tot het uitreiken aan den particulieren geneesheer R. Neale eener acte van toelating tot uitoefening der geneeskundige praktijk te Batavia.

Militair Departement.

OVERGEPLAATST:

Bij het groot militair hospitaal te Weltevreden, de officieren van gezondheid der 2de klasse D. J. de Leeuw en B. H. Egberts, thans respectivelijk te Palembang en in de Wester afdeeling van Borneo.

GEPLAATST:

Bij de geneeskundige dienst in de Wester afdeeling van Borneo, de officier van gezondheid der 3de klasse P. S. A. van Dura.

Bij de geneeskundige dienst te Palembang, de officier van gezondheid der 3de klasse J. F. Buning.

Bij het groot militair hospitaal te Soerabaija, de officier van gezondheid der 3de klasse K. W. Hamilton of Silvertonhill.

Bij het groot militair hospitaal te Weltevreden, de apotheker der 3de klasse A. G. Veltman;

allen thans te Batavia.

VERLEEND:

Een 2jarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den kolonel der infanterie, waarnemenden civielen en militairen gouverneur van Celebes en onderhoorheden, C. A. de Brauw.

OPROEPING VAN CREDITEUREN.

In de *Javasche Couranten* van 20 en 24 Junij 1857, no. 49 en 50 worden opgeroepen de debiteuren en crediteuren in de navolgende boedels:

Door de Erfgenamen en Executrice te Soerabaya: van wijlen Mr. Hendrik Sebastiaan Karel Theodoor Ruempol.

Door den Executeur Testamentair te Soerabaya: van wijlen den heer C. Mogge Pous.

Door den Gesubstitueerden Executeur Testamentair te Soerabaya: van wijlen den heer John Arnold Wiederhold.

Door de Commissarissen te Timor-Koepang: van wijlen den Europeschen korporaal Chazal André.

Door de Commissarissen te Ternate: van wijlen den conducteur 1ste klasse W. Doussée.

Door de Commissarissen, van wijlen den overleden adjudant-onder officier J. J. Schutters, van het 9de bataillon infanterie.

Door de Testamentaire Executeuren, van wijlen Hadjie Mohamat Saijhoen bin Abdul Haliem.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING

Op Vrijdag den 3den Julij.

Voor de woning van den heer Mc Gillavrij te Kapoetran.

Op Zaturdag den 4den Julij.

Voor 's Lands algemeene pakhuizen alhier.

ADVERTENTIEN.

UITBESTEDING.

Op Woensdag den 8sten Julij 1857.

Zal door den Onder-Intendant der 2de klasse, in de 3de Militaire Afdeeling op Java, des ochtends ten 9 ure, ten zijnen bureele in de Heerenstraat te Soerabaya, uitbesteding worden gehouden voor levering van 2000 STUKS SLAGTOSSEN.

De voorwaarden voor deze levering zijn vervat in de *Javasche Courant* van den 25sten Mei a. c. No. 41 en liggen dagelijks ter lezing van 's morgens 7 tot 12 uren, alsmede zijn nadere inlichtingen te bekomen ten bureele van den ondergeteekende.

De Onder-Intendant voornoemd.

(369) **H. VEMER.**

VENDUTIE.

Op Woensdag den 8sten Julij aanstaande,

IN DE PAKHUIZEN VAN

RUYL CRAMER & CO.

Van diverse COMMISSIE-GOEDEREN, waaronder TWEE goedluidende en expresselijk, voor dit klimaat vervaardigde PIANO'S, voorts zeer soliede IJZEREN BRANDKASTEN, exquise EAU DE COLOGNE, GLASWERK, enz. enz., zijnde twee dagen te voren voor een ieder te bezigtigen. (375)

VENDUTIE.

Op de vendutie van den 9den *Julij*, 1857, bij D. D. VAN BOECKHOLTZ, zal voor rekening van belanghebbenden worden verkocht, eene partij afgesloopt zwaar MARINE METAAL, afkomstig van het Fransche schip *Nicolas Cézard* kapitein P. ADAM.

(394)

ZES UREN AAN HET HOF.

SCHETS UIT HET LEVEN VAN EEN DUITSCHEN GENEESHEER.

Met een negatief kapitaal van 800 thaler, eene geleende garderobe, die de een of andere snijder mal genoeg was geweest, mij op krediet te leveren — de vent rekende er natuurlijk dubbel voor — en eene kleine maar goede collectie medische weken, begon ik mijne praktijk als *medicinae et chirurgiae docter.* Onder de genoemde omstandigheden in de hoofdstad te blijven, dat ging niet, en ik dacht dus aan eene provinciestad. Maar ongelukkigerwijze waren ze allen met één of meer doctoren gezegend. Nergens eene plaats open, of zelfs het vooruitzigt er van! Vergeefs snuffelde ik dag op dag de provinciale nieuwspapieren door: de advertentiën, die ik er vond, bedoelden koks en keukenmeiden, klerken, enz.; dat alles was gezochte waar, terwijl doctoren, naar het scheen, geen vragens waard waren. Ik had dus reeds besloten naar Amerika te gaan, waar zoo veel kwakzalvers fortuin maken, toen ik onverwachts een brief ontving, die verandering in al mijne plannen maakte, en mijne nuttige diensten aan eigen vaderland verzekerde.

In dat gewigtige document berigtte mij een vriend, dat de vorst van N*** een docter zocht voor zijn hof en zijne onderdanen, onder toezegging van een vast jaargeld, ten bedrage van 800 *thaler*, benevens kost en inwoning. Ik ging terstond welgemoed op reis, en bouwde den geheelen weg over kasteelen in de lucht, droomde van koninklijke festiviteiten, vorstelijke gastmalen, charmante hofdames en interessante hof-intrigues — kortom, ik voorspelde mij een overheerlijk hofleven. Toen wij de bezittingen van den vorst naderden, begonnen mijne liefelijke vizioenen, het is waar, snel te verduisteren, want wij kwamen daar, aan het uiteinde van zijn rijk, een digt bosch door, vol wolven, wilde zwijnen en dergelijke lieve beesten. De inwoners waren van Slavische afkomst, en spraken Poolsch, waar ik geen woord van verstond, — plezierig vooruitzigt voor een jong docter, die grootendeels patiënten opdoet, gelijk een barbier zijne klanten, — naar evenredigheid van de lengte zijner tong. De dorpen, die ik passeerde, zagen er ellendig uit. De huizen, die slechts met stroo waren gedekt, vielen overal in. De kinderen, die, met uitzondering der gemelde wolven en zwijnen, het talrijkste deel der bevolking schenen uit te maken, zwierven in een aartsvaderlijke toestand door de morsige straten, en toonden niets, dat in het minste naar kleeding geleek. Dat alles gaf mij geen best denkbeeld van mijne aanstaande patiënten.

Met die nare vooruitzigten, betrad ik eindelijk de hoofdstad van dat verlichte vorstendom, die ik tot mijne vreugde zag, dat uit vrij goede huizen met ordentelijke lijen daken bestond. Het paleis was een groot, grauwachtig gebouw, eene soort van vesting in rococo-stijl. Hoewel de vorst in vriendschap met zijne buren leefde, en van zijne trouwe en toegenegene onderdanen geen revolutie te duchten had, achtte hij het toch raadzaam er eene gewapende lijfwacht op na te houden, en een compleet leger van twaalf man in vredesen vijftien in oorlogstijd te organiseren. Deze armee was uitnemend wel in de krijgsdienst geoefend door een Pruisisch sergeant op halve soldij, die tot den eervollen rang van kommandant *en chef* der landmagt was bevorderd. Daar meest al de soldaten een of ander beroep uitoefenden— hetgeen ze bij al hunne moeijelijke militaire werkzaamheden wisten te doen — vond ik hen bij mijne komst met allerlei nuttigen arbeid bezig. Een krijgshafte snijder lapte met veel kunstvaardigheid zijne zondagsche montering (die, naar ik merkte, uit weinig meer dan *lappen* bestond), om ze klaar te hebben voor de parade van den volgenden dag. Een andere held *alias* schoenlapper, deed al zijn best om — ook al voor die parade — een paar koppige zolen sluitend te maken, en een derde zat voor een spinnewiel, met zulk eenen ijver aan het werk, dat het scheen of hij een monopolie had om het leger van kousen te voorzien.

Nabij het paleis lag eene herberg, de eenige in het rijk. De kastelein was kok geweest bij den vorigen vorst, en ik moet zeggen, dat ik, in zoo verre ik kennis maakte met zijne provisiekamer of kombuis, geen hooge meening van den smaak zijns voormaligen gebieders kreeg, en opregt wenschte, dat die smaak niet erfelijk was. Nadat ik gedineerd en andere kleêren aangetrokken had, begaf ik mij naar het paleis, ten einde mijne opwachting te maken bij den hofmaarschalk, die mij allervriendelijkst ontving, en terstond aan zijne vrouw en zeven dochters voorstelde. Ik vond die dames met allerhande huiswerk in eene belendende kamer bezig. Ik behoef niet te zeggen, dat de huisdame mij — ik had haast gezegd, met open armen (want elke verstandige moeder van zeven volwassen meisjes zou dat immers) — maar althans niet minder hartelijk dan haar man ontving; en inderdaad, ik had eenige moeite om eindelijk weg te komen, zoo dringend waren de aanbiedingen van gastvrijheid der oude dame, en zoo fel was het vuur, dat de veertien grijze oogen op mij rigtten! Vervolgens bezocht ik 's vorsten kabinets-secretaris (zoo ik mij niet vergis, de eenige eerlijke en fatsoenlijke man in het land), aan wien mijn vriend mij een recommandatiebrief had meêgegeven. Hij zeide mij, dat er een aantal sollicitanten voor de hof-doctors-plaats waren geweest, in weerwil van het schrale salaris, maar dat de vorst, na ieders certificaten onderzocht te hebben, te mijner gunste had besloten, en dat mijne vaste aanstelling nu enkel zou afhangen van den indruk, dien ik op den vorst bij een personeel onderhoud zou maken. Ik keerde vol hoop en moed naar mijn logement terug, met ongeduld dat gewigtige mondgesprek verbeidende, en overtuigd dat ik den vorst verwonderlijk wel zou behagen.

Den volgenden morgen vernam ik van den maarschalk, dat ik onmogelijk dien dag audientie bij den vorst kon erlangen, vermits Zijne Hoogheid onvermijdelijk door staatszaken van het hoogste belang belet werd iemand te ontvangen; tevens zond hij mij eene uitnoodiging voor een

VENDUTIE

Op Dinsdag den 14den Julij.

In de pakhuizen van MAJOR MATZEN & Co in de Chinesche kamp, van ENGELSCHE PARFUMERIEN en TOILETZEEP VAN JOHN GOSNELL & Co, SUIKER in kleine krandjangs, WAGENS, hier en in Engeland afgetapt BIER, MADEIRA, en hetgeen verder te voorschijn zal worden gebragt. (393)

VENDUTIE

Op een nader te bepalen dag zullen worden verkocht, voor rekening van belanghebbenden.

Nº. 3, een ANKER-KETTING lang 90 vadm. dik 1 Eng. duim en wegende 51. 2. 10 Cwt.

Nº. 4, een ANKER-KETTING lang 90 vadm. dik 1¹⁄₁₆ Eng. duim en wegende 63. 1. 10 Cwt.

SOERABAYA, **P. KERVEL & CO.**
18 *Junij* 1857, (371)

VERTREK VAN SCHEPEN.

HET VERTREK
DER STOOMBOOT
KONINGIN DER NEDERLANDEN,

Kapitein J. PRINS, naar SAMARANG, BATAVIA en SINGAPORE, is alsnu bepaald op *Vrijdag den 3den Julij* 's morgens ten 8 ure.

Adres, bij

De Agenten,
(387) FRASER EATON & CO.

PASSAGE NAAR NEDERLAND VIA BATAVIA.

Wordt aangeboden met het Nederlandsche schip

MARIA CATHARINA,

kapitein K. POEL.

Informatiën te bekomen bij den gezagvoerder in het *Marine-Hotel.*

(390)

PASSAGE NAAR BATAVIA EN CHINA.

Wordt aangeboden per **LAURA EN ADÈLE,** kapitein VON NOEL. Reflecterenden gelieven zich te adresseren bij den gezagvoerder in het *Marine-Hotel*, of bij de agenten
(380) B. J. VAN ECK & CO.

VERLOREN

Eene portefeuille met *onbetaalde rekeningen;* de eerlijke vinder wordt verzocht dezelve gekwiteerd terug te bezorgen, tegen betaling dezer adverteutie onder lett. H........ aan de uitgevers dezes. (392)

Die geschikt en genegen zijn, om ter hoofdplaats Kedirie, te vervullen de betrekkingen van venduschrijver, buitengewoon deurwaarder bij het vendukantoor en klerk bij het notariaat aldaar, op een *minimum inkomen* van *f* 100.— 's maands, kunnen zich franco schriftelijk aanmelden bij den uitgever dezes, onder de letter B. — met overlegging van bewijzen van goed gedrag en bekwaamheid, speciaal van den chef bij welke zij het laatst werkzaam waren.

Aan hun die, bij een goed gedrag, vroeger notarisklerk zijn geweest, zal de *meeste voorkeur* geschonken worden. (386)

VERLOREN

Tusschen *Soerabaya* en *Probolingo*, eene portefeuille inhoudende een Wissel van MACLAINE WATSEN & Co. op gebroeders NOTTEBOHM te Rotterdam groot ruim *f* 1880.— N. C. order ondergeteekende.

De vinder wordt verzocht die toe te zenden aan den ondergeteekende en een elk wordt gewaarschuwd daarop geene betaling te doen.

BEZOEKIE, J. A. L. STEIJN PARVÉ.
den 14*den Junij* 1857. (378)

De aanspreker J. F. SOUTE, woont thans te *Gatottan*, wijk E. (388)

Allerlei zeer versche Hollandsche, Fransche en Engelsche **Provisiën en Dranken** ontvangen.
(397) Bij DE STURLER & FAGNOTTI.

DÉGÈRES PAUILLAC,

en veelerlei exquise **WIJNEN, DRANKEN** en **PROVISIEËN** zijn per *Salatiga* en *Henriette* ontvangen bij
(389) ASSCHENBERGH & CO.

DE STURLER & FAGNOTTI.

HEBBEN PAS ONTVANGEN.

Puike Hammen, Ansjovisch, Fijne Holl. Augurkjes en Boter. (898)

LIEFHEBBERIJ-TOONEEL TE SOERABAYA.

Dingsdag den 7den Julij 1857.

Derde voorstelling van het Abonnement, met welwillende medewerking van het Muziek-genootschap ST. CECILIA.

DE MINNAAR OP DE PROEF
OF HET ZONDERLINGE TWEEGEVECHT.

blijspel in drie bedrijven.

GEVOLGD DOOR

MICHEL EN CHRISTINE.
OF DE EDELMOEDIGE SOLDAAT.

Tooneelspel met zang in een bedrijf.

Entrée-kaartjes voor geïntroduceerd wordende vreemdelingen zullen, op den dag der voorstelling, aan het Comedie-gebouw verkrijgbaar zijn; van 's morgens acht tot 's middags twaalf uren, als wanneer tevens op de gebruikelijke wijze zitplaatsen kunnen worden besproken.

Aanvang ten 7 ure precies.

Namens de Directie.
De Secretaris,
(391) VAN COEVORDEN.

OP NIEUW ONTVANGEN.

Prachtig SPEELGOED; als porceleinen en andere SCHREEUWENDE POPPEN, EET- en THEE-SERVIEZEN met en zonder vergulde randen; alles zeer goedkoop.
(395) HAMMELBURG.

DE ONDERVOLGENDE GEDRUKTEN (IMPRIMÉS) ZIJN BIJ DE ONDERGETEEKENDEN VERKRIJGBAAR.

Algemeene aangiften.
Particuliere aangiften.
Aangiften en verzoek tot laden.
Idem „ „ „ lossen.
Aangifte en verzoek tot lading uit het Entrepôt.
Idem „ „ „ lossing „ „ „
Idem „ „ „ „ in „ „
Consent biljetten.
Laad-cedullen.
Los-cedullen.
Laad Cedullen uit het Entrepôt.
Los-cedullen in het Entrepôt.
Idem uit „ „
Boombriefjes.
Manifesten, groote en kleine.
Scheepsbrieven.
Engelsche scheepsbrieven.
Holl. Cognossementen.
Vracht-rekeningen.
Blanco rekeningen.
Blanco vendu-rekeningen.
Kwitantien.
Wissels, Solo, Prima, Secunda en Tertia.
Fransche Idem.
Eng. Idem.
Marine wissels.
Aanvraag voor de Nederl. Marine.
Aanvraag voor drinkwater.
Attestatien de vita.
Tractement staten.
Suiker licentien.
Wachtrapporten.
Model No. 14.
Schijfschietregister.
Ménageboeken.

(327) E. FUHRI & CO.

---

bal, dat nog dien avond zou plaats hebben, en waarop de vorst mij wenschte te zien en te spreken.

Hier dien ik den lezer te verwittigen, dat de vorst een dolle liefhebber was van dansen, en die kunst als een der noodwendigste vakken van opvoeding voor elken *jungen Herr* beschouwde, als ook dat hij, zelf een excellent danser zijnde, in de belagchelijke dwaling van elk nietig persoontje verviel, — de dwaling, van het eenige ding, dat *hij* verstond, boven alles te schatten, dat andere lui verstonden. Ja, ik hoorde, dat, wanneer hij tusschen meer dan één kandidaat voor een publiek ambt had te kiezen, de voorkeur door hem altijd aan den besten danser werd gegeven — omdat, naar zijne meening, de man, die de opvoeding zijner voeten verwaarloosd heeft, hoogst waarschijnlijk ook die van zijn hoofd heeft vergeten. Alzoo was een *faux pas* van een der hooge staatsbeambten genoegzaam, om hem voor altijd bij den vorst in ongenade te doen vallen, daar deze bij alle hof-danspartijen voor ceremoniemeester ageerde.

Nu moet ik bekennen, dat die uitnoodiging mij geen geringen angst verwekte. Ik was nooit een heel vlugge danser geweest; ja, mijn dansmeester, een oude Italiaan, die als vrijwilliger onder NAPOLEON had gediend, en daarna een schraal kostje als ambulante balletmeester wist te verdienen, betuigde, dat hij nooit iets van mij zou kunnen maken, en deed mij van het heele tuig walgen, door me eens aldus te blameren: *Signor*, *vous* danseert als een *ours* op klomp!"

Wat speet het mij nu, dat ik niet beter van zijne lessen had geprofiteerd! Alles, wat ik evenwel thans er aan kon doen, was, een miniatuur-ballet voor mijzelven alleen te bestuderen, en zoo bragt ik een groot gedeelte van den dag in mijne slaapkamer door, met geduldig de oude passen en toeren te repeteren. Wat de lieden in de benedenkamer van dat donderend getrappel boven hun hoofd dachten weet ik niet, maar wel, dat ik merkte al heel weinig vorderingen in de edele kunst te hebben gemaakt. En ik moest maar het bal!!!

Met een kloppend hart begon ik mijn toilet te maken; de onbetaalde frak zat mij allerliefst (en het is in de historie van het menschdom opmerkelijk, dat een kleêrmaker het best werkt, als hij naar zijn geld moet wachten); geen enkele plooi of rimpel verried, dat het rekeningetje, waar de frak een *item* van belang in uitmaakte, geen *voldaan* had, of denkelijk ooit krijgen zou; ook kon de naauwlettendste beschouwer onmogelijk uit een enkel stuk mijner kleedij gissen, dat ik zoo'n arme sukkel was, — zulk een trap van beschaving hebben wij in deze negentiende eeuw bereikt! Mijn vestje en handschoenen waren wit als versch gevallen sneeuw, en deden mijn zwarten rok en blinkende, glansrijke laarzen overheerlijk uitkomen. Een laatste blik in den spiegel, toen ik uitging, overtuigde mij, dat mijne aanstelling onfeilbaar was, en dat mijn prachtige dos ruim zou vergoeden, wat er aan de vlugheid mijner passen mogt haperen.

Ik kwam aan het paleis, beklom de steenen trappen, en trad de prachtig verlichte en reeds volle salons binnen. Het gezelschap bestond uit de naburige landheeren met hunne vrouwen en familiën, en uit de hoofdambtenaren van den staat. Zelfs burgerlui zag ik er onder; want de vorst was in dat opzigt zeer liberaal; hij verkoos zelfs, als ik mij niet vergis, eene *partner* van geringeren stand, als ze maar jonger en mooijer was. De hofmaarschalk, dien ik hiervoren heb doen kennen als den gelukkigen vader van zeven bloeijende dochters, zag mij terstond, toen ik binnenkwam, en haastte zich om mij aan den vorst voor te stellen, die wat verder af stond.

Zijne Hoogheid scheen mij toe nog jong te zijn; hij was lang en mager, met een goedig, maar nietsbeduidend gezigt. Hij droeg eene buitenlandsche uniform; want hij was generaal van een der zes-en-dertig Duitsche potentaten. Toen ik hem nader bekeek, bespeurde ik, dat hij valsch haar, een valschen baard, valsche tanden en, zoo ik mij niet erg vergis, valsche kuiten had. Zijn wangen waren sterk geblanket; hij zocht door iedere beweging van zijn ligchaam de omstanders te doen merken, dat hij nog heel jong was. Zijne stem was luid en scherp, en evenwel lachte hij gedurig zonder de minste reden.

— Liefhebber van dansen?" was het eerste, dat hij mij vroeg, toen ik geïntroduceerd werd. — Dolle liefhebber!" antwoordde ik, min of meer stotterend. — Moet maar veel dansen. Ik hou er bijzonder van. Dames bij de vleet hier, als je ziet. *Au revoir!*"

In dit moment hief de muziek een razenden wals aan.

Ik keek wanhopig in het rond, zag in een hoek der zaal de grijze oogen der juffers van daags te voren, en koos er eene uit, die het breedste garneersel had, in de hoop, dat het geflodder er van mijne onkunde, althans een beetje; zou bedekken. Wonder boven wonder! het ging opperbest, ik carambolieerde met geen andere paren, en trad ook gedurende den heelen dans mijne *partner* niet op haar kleed, — ongevallen, die mij anders nooit mankeren. Het eenige, dat van slechte gevolgen had kunnen zijn, was, dat ik naar het einde naar den hoek toe walste, waar het buffet stond, en te vergeefs alle moeite deed om dien hoek weêr uit te walsen. Het hielp niet: ik zette dus maar een goed gezigt er bij, hield stil, en veinsde met opzet herwaarts gemanoeuvreerd te hebben. Daarop deed ik eene flesch champagne ontkurken, en dronk hartig met mijne schoone danseres, die ik vervolgens in den schoot harer familie terugbragt. Edelaardig meisje! ik vermoedde niet, terwijl ik vol vleijende eigenliefde over mijne vlugheid haar verliet, dat *zij* het geweest was, die mij zoo veilig met haar sterken arm door den wals heen hielp, en dat aan haar alleen mijn goed succes te danken was. Lieve beschermengel! mijn hart bloedt nog bij het herdenken, hoe slecht ik uwe trouwe hulp beloonde, hoe ras en gedachteloos ik mij van uw ouderwetsch gezigt en versleten bekoorlijkheden naar jongere en aanvalliger schoonheden wendde!

Terwijl ik naar mijnen stoel terugkeerde, ontmoette ik den vorst, die zich verwaardigde mij aan te spreken.

— Niet slecht!" krijschte hij. Ik hield mijn nog op ja.

WEGENS LIQUIDATIE.

zijn de meeste goederen tegen *verminderde prijzen* te koop, ook wordt tegen zeer billijke voorwaarden, de TOKO te koop aangeboden.

De Lokaliteit is een der geschikste standen voor een kommissie-huis te Soerabaya.

(385) J. H. FRIEDLANDER & ZOON.

OP NIEUW ONTVANGEN.

Puike Madera en **Port-à-Port**, op heele en halve fleschen.

(396) Bij **DE STURLER & FAGNOTTI.**

SOERABAYA, den 2den Julij 1857.

In No. 28 van ons blad maakten wij gewag van het plan om te Pasoeroean eene gas fabriek op te rigten; thans vernemen wij dat door een hier ter stede gevestigd handelshuis concessie is aangevraagd tot de daarstelling van eene dergelijke nijverheids-inrigting alhier, en zou dit mede geschied zijn te Batavia, zullende waarschijnlijk later ook voor Samarang een dergelijk verzoek gedaan worden.

BATAVIA. — Den 25sten Junij 1857, heeft de stoomboot *Banda*, kapitein Bosch, deze reede verlaten, zich begevende, over Muntok en Riouw, naar Singapore, tot het overbrengen en afhalen der landmail-pakketten.

Het getal brieven, ditmaal verzonden, is als volgt:

Per Landmail viâ Marseille	1172	stuks.
„ „ „ Southampton	126	„
„ „ „ Triëst	961	„
	2259	stuks.
Naar Singapore	307	
„ Banka	168	
„ Palembang	205	
„ Riouw	71	
„ Billiton	14	
	765	„
Totaal	3024	stuks.

WESTER-AFDEELING VAN BORNEO. — De berigten, loopende tot den 14den Junij jl., behelzen het volgende:

Te Pamangkat (afdeeling Sambas) is, ten gevolge van de gedurende eenige dagen achtereen gevallen zware regens, het grootste gedeelte der nieuw gezaaide padie weggestroomd; vooral op de beplante hellende terreinen is de schade belangrijk geweest.

In Seminis is door de regen, die van hevige winden vergezeld ging, vele schade toegebragt aan wegen en bruggen, in de herstelling waarvan echter reeds is voorzien.

Aan den nieuw aan te leggen weg van Sambas naar Seminis is begonnen en, van af laatstgenoemde plaats, reeds een gedeelte van circa 150 Ned. ellen afgewerkt; van uit Sambas is men sedert den 18den Mei bezig met het openkappen en wegruimen van het bosch.

De nieuwe koffijaanplantingen te Sjabok en Djintang (Montrado) staan zeer goed.

Het aanleggen, ophoogen en in order maken der wegen gaat in die afdeeling goed vooruit.

Aan den weg tusschen Pak-meon-thew en Penjau'-a is men 300 passen gevorderd; aan gene zijde van eerstgenoemde plaats zijn vijf bruggen vernieuwd.

Tusschen Tjapkalla en Soengi Doeri is men met het openkappen van het bosch tot 650 en met het ophoogen van den weg tot 800 passen gevorderd.

De reis van Montrado naar Soengi Doeri kan thans in éénen dag met gemak worden afgelegd.

De weg van Patengahan naar Moekwan is ruim 3000 passen opgehoogd en tot aan de rivier opengekapt.

In den middag van den 15den Mei is eene prauw bandong, die den 13den te voren van Pontianak was vertrokken en waarop zich als passagier bevond de aspirant-betaalmeester Zubli, met bestemming naar Singkawang, op drie mijlen afstand van de Mampawa-rivier ten anker liggende, door eenen zwaren N. W. wind van haar anker geslagen en verongelukt.

De schipbreukelingen hebben drie en een half uur in levensgevaar verkeerd voor dat het hun mogt gelukken, door zich aan planken, masten enz. vast te klemmen en te zwemmen, den wal te bereiken.

De heer Zubli, die niet kon zwemmen, heeft zijne redding aan den djoeragan der praauw te danken. Toen deze zag in welken toestand die heer zich bevond, duwde hij hem eene goed zaamgebonden matras toe, die uit de praauw was gedreven; de heer Zubli zette zich op de matras, welke door den djoeragan al zwemmende naar den wal werd gestuurd.

Na zes uren, bijna van kleederen ontbloot, door het bosch te hebben geloopen, bereikten de schipbreukelingen eene maleische woning te Soengie Bahoe Ketjil, alwaar zij liefderijk werden opgenomen.

Het bestuur te Mampawa nam, op het vernemen hiervan, de noodige maatregelen tot hunnen afhaal, en op den 16den Mei zijn zij, doodelijk vermoeid, aldaar aangekomen.

Eenige der in de praauw geladene gouvernements goederen zijn door de bevolking van Poko Klappa gered; die van den heer Zubli, zijn bediende en de bemanning der praauw, zijn verloren.

In de *Zuidelijke Afdeeling* staat de Hura Crepitans zeer goed. Dit is ook het geval met een zestigtal vroeger te Soekadana aangeplantte getah pertjah plantjes. Het Nieuw Orleans katoen is in deze afdeeling evenmin als elders in de residentie opgekomen.

In *Landak* en *Tajan* is het met den padieoogst treurig gesteld; de prijs der rijst is daar zeer gestegen.

In Sintang begint de handel langzamerhand weder te herleven; de afvoer van padie, rotting, tingkawang-olie, was en getah pertjah is in de laatste dagen nog al aanmerkelijk geweest.

Ook de verkoop van zout neemt weder toe, de prijzen der levensmiddelen zijn echter nog hoog.

Op het berigt, dat een der voortvlugtige pangerangs (zie ons nummer van 25 Februarij jl.), namelijk pangerang Moeda, bij Soengi Man, ongeveer 13 à 14 geographische mijlen opwaarts aan de Malahoei-rivier gelegen, zich had versterkt, vertrokken den 30sten April van uit Sintang vijf dajaksche praauwen, waarop waren ingescheept de assistent-resident van Sintang, de militaire kommandant van die plaats, de kapitein der infanterie Barberino, de 2de luitenant van dat wapen Schiebelhout, een officier van gezondheid benevens 80 man infanterie en artillerie, met het doel om die versterking op te nemen.

Eerst in den avond van den 6den Mei was men tot digt bij Soengie Man gekomen; de snelle stroom was oorzaak van den langen togt.

Men ondervond geene vijandelijkheden; de bevolking was rustig en scheen blijken van goede gezindheid te geven.

Den volgenden morgen werd de togt voortgezet; al spoedig kreeg men eene benting in het gezigt waarvan eene geele vlag woei. De praauwen werden nu digter opeen geschoven en verder voortgeroeid. Geen schot was nog gevallen, doch toen de praauwen eenen hoek der rivier omkwamen werden zij plotseling hevig door een lillavuur uit de benting en een niet minder hevig geweervuur uit het bosch beschoten. De dajaksche roeijers wierpen uit angst de riemen weg en waren niet te bewegen ze weder op te nemen. Dit gaf eenige vertraging en deed de praauwen dwars voor de benting komen. Een inlandsch matroos werd bij die gelegendheid gedood.

Met veel moeite slaagde men er echter in, een gedeelte der troepen aan den oever waar de benting lag te ontschepen; bij dit debarkement werden gewond, twee europesche fuseliers, een europesche korporaal en een inlandsche roeijer.

Een paar worpen met den, met veel moeite aan wal gebragten mortier op de benting gedaan, hadden door het struikgewas, betwelk de benting, ofschoon op eene verhevenheid van p. m. 30 voeten gelegen, moeijelijk deed onderscheiden, weinig uitwerking.

Door dit struikgewas werd men dan ook verhinderd voorwaarts te dringen. Men ontving berigt dat Z. M. stoomschip *Onrust* weldra de rivier zou kunnen opstoomen, en trok tot Nanga Pino terug, alwaar de *Onrust* dienzelfden avond aankwam.

Den volgenden morgen (8 Mei) ging de kolonne aan boord van dat vaartuig over en werd naar Soengie Man onder stoom gegaan. Zoodra het stoomschip van de benting werd gezien, werd het door een goed onderhouden vuur begroet. Zonder zich op te houden en de benting voorbij stoomende, liet de kommandant van de *Onrust*, de luitenant ter-zee 1ste klasse Gaijmans, het vuur met den 30 pd. van boord beantwoorden, en nam achter de benting positie, om welke te behouden het schip, wegens snellen stroom, telkens achteruit moest stoomen.

Niettegenstaande de kartetsen, welke de 30 pd. van de *Onrust* onder de opstandelingen bragt, bleven zij eenen geruimen tijd weêrstand bieden en ons vuur goed beantwoorden.

Tegen 12 ure van dien dag, debarkeerde de 2de luitenant Schiebelhout, met twintig man, met een gedeelte waarvan hij terstond de hoogte, waarop de benting lag, begon te beklimmen, het overige gedeelte van zijn detachement liet hij naar de voorzijde der benting optrekken, die daarop van twee zijden stormenderhand werd genomen. Een inlandsch fuselier werd bij deze gelegenheid door een lillakogel gedood.

De opstandelingen namen nu de vlugt, terwijl hun door de overige intusschen ontscheepte soldaten, met den mortier eenige worpen waren nagezonden.

De benting, binnen dewelke de 2de luitenant Schiebelhout het eerst was ingedrongen en onze vlag had geplaatst, werd vernield. In dezelve vond men vijf lilla's een donderbus, een geweer, veel kruid, kogels en blanke wapenen.

Door de *Onrust* werd onderwijl de eenigzins verder gelegene kampong Karang vernield, waarbij een europesche matroos werd gekwetst.

Bij het weder inschepen werd, door eenige uit het bosch op ons geloste schoten, een inlandsche fuselier gedood en een andere gewond.

Dienzelfden dag werd de terugreis over Nanga Pino naar Sintang ondernomen.

De opstandelingen hebben een beduidend verlies geleden; van boord van de *Onrust* had men, terwijl onze soldaten de hoogte beklommen, vele gewonden en dooden van den vijand uit de sterkte zien wegvoeren; ook het bloed in de benting toonde genoegzaam aan, de goede uitwerking onzer kogels.

Den 17den Mei is Z. M. stoomschip *Admiraal van Kinsbergen* van eenen kruistogt tegen de zeeroovers (zie ons nummer van 27 Mei jl.), die zich op de noordelijke kust der residentie zouden hebben vertoond, te Pontianak teruggekeerd, zonder zeeroovers te hebben ontmoet.

(*Jav. Cour.*)

— Heden morgen ten ½ 6 ure is de stoomboot *de Koningin der Nederlanden*, kapitein Prins, van Singapore terug gekomen zonder de Europesche brievenmail mede te brengen, als zijnde die, bij het vertrek der boot ter dier plaatse nog niet aangebragt. Men veronderstelde aldaar, dat de stoombooten die gewoonlijk de mail overbrengen, aangehouden zijn, om troepen naar Bengalen over te voeren.

— In ons nommer van Zaturdag den 20-ten dezer, maakten wij gewag van den moord, door den papanger Nawang op een achtjarig Chineesch jongentje gepleegd. Die zaak is reeds op Dingsdag den 23sten voor de regtbank van omgang in de 1ste afdeeling op Java gebragt en hij door dezelve, na volledige bekentenis, ter dood veroordeeld. Door die bekentenis bleek het, dat bedoeld jongentje met twee zijner speelnooten op weg was om

---

Iet of wat lanzaam in het draaijen. Maar over 't geheel opperbest. Moet de teenen meer buiten zetten. Wacht op de aanstelling? Zal er aan denken."

Voor dat ik kon antwoorden, had hij mij den rug gekeerd, en was drok bezig eenige vaderlijke woorden toe te snerpen aan een mooi meisje, dat nabij hem zat.

Ik had nu alles te hopen, en hield mij zoo verzekerd van mijne aanstelling, alsof ik het brevet reeds in mijn zak had.

Mijn eerste proefstuk maakte mij zoo stout, dat ik met al de andere zes dochters op de rij af danste; de jongste engageerde ik voor de quadrille. Maar hoe ontstelde ik, toen ik naast haar staande zag, dat ik ongelukkigerwijze bij de zelfde partij was geraakt als de vorst, die nu in de gelegenheid was, op elke beweging te letten, die ik maakte. Tot overmaat van schrik bemerkte ik ook, de eenige van het heele stel (dat uit omtrent twaalf paren bestond) te zijn, die niet van adel was. Ik, een sukkelaar van burger afkomst, en daarbij stellig de slechtste danser in de zaal, stond daar *vis-à-vis* den vorst en den halven adelstand van het rijk? Ik neem den Hemel tot getuige, dat geen hoogmoed of ijdelheid mij in dien nobelen kring had gevoerd, maar alleen het verlangen mijner *partner*, die er op gesteld was om hare bekoorlijkheden bij dezulken, die ze het best waarderen konden, ten toon te spreiden? Aller blikken en lorgnetten waren op mij gerigt, en ik hoorde duidelijk een gefluister door de kamer gaan, waarvan ik maar al te wel wist het ellendige onderwerp te zijn. Ik dacht met ontzetting aan de complicaties der quadrille, waar ik nu niet meer denkbeeld van had, dan van den man in de maan. Toen de eerste paren begonnen, besloot ik hunne bewegingen met de stipste oplettendheid gade te slaan; maar helaas, dat liep ook mis, want mijne *partner* bleef mij gestadig aan de praat houden; en kijken, luisteren en antwoorden te gelijk, dat ging niet. Ik liet dus wanhopig dat idée varen.

Nu kwam de beurt aan ons; ik zag dat de vorst mij goedig aankeek, en stapte fiks voorwaarts. De eerste twee of drie passen gingen wel; maar vervolgens liep alles verkeerd, en snelde ik mijn verderf te gemoet.

Ik deed ook hardnekkig alles, wat ik had moeten laten. Gestadig reikte ik de verkeerde hand, en stapte met het verkeerde been. Het hielp niet, dat de vorst *à droite, à gauche*" riep, totdat de roode kleur hem van het gezigt droop, — zoo sloofde Zijne Hoogheid zich af: het hielp niet; ik was onherstelbaar verloren; ik hoorde noch de muziek, noch het gepruttel, dat te mijnen koste rondging, maar beefde van angst, dat ik ieder *ensemble* en elke *chaine*, waar ik bij figureren moest, zou in de war brengen, — en eindelijk trapte ik, bij een pas achteruit, Zijne Hoogheid op de valsche kuiten — hetgeen den balans zijner beenen dermate stoorde, dat hij plotseling den dans deed staken.

In het volle bewustzijn mijner schuld, droeg ik zorg in de pauze, die er volgde, niet te digt bij den vorst te komen. Ik las mijn noodlot op alle gezigten; zelfs de dochters van den maarschalk ontweken mij, alsof ik de pest had. Ik stond alleen verlaten te peinzen over mijne mislukte plannen, mijne achthonderd *thaler* geleend kapitaal, en mijne kleêrmakersrekeningetjes, totdat ik eensklaps door een tikje op mijn schouder uit die mijmering werd gewekt.

Ik keerde mij snel om — het was de vorst.

— Bah! geen quadrille te kunnen dansen! Nog jong! heel veel nog te leeren! Waar gestudeerd?" — Te Berlijn, Hoogheid!" — Getuigschriften best. Heel vlijtig geweest, maar in het geheel geen ondervinding." — Die hoop ik in uwe dienst te verkrijgen, Sire," zeide ik, nieuwen moed vattende. Wees verzekerd, dat ik er mijn best toe zal doen." — Heel wel; maar zonder ondervinding, zie je. Ik ken oude schaapherders, dien ik de voorkeur geef boven jonge doctoren." — Als de patiënten *schapen* zijn, Hoogheid.." dus begon ik; maar ziende dat de vorst op eens zoo rood in zijn gezigt werd, als een kalkoensche haan, hield ik stil, en begreep maar ter wereld niet, wat hem schortte, of waarom hij plotseling zoo ontsteld werd. Ik wilde doorspreken; maar hij mompelde iets, waarvan ik slechts de woorden onbeschofte vlegel" kon verstaan, keerde mij den rug toe, en ging de kamer uit.

Na dit gesprek beschouwde ik mijzelven als onherroepelijk verloren; en, vermits ik genoeg op dien avond had gedanst, om mij voor de rest van mijn leven te dienen, besloot ik maar stil weg te gaan, en af te wachten wat er den volgenden dag zou gebeuren.

Toen ik de kamer uitstapte, ontmoette ik den maarschalk, en deelde hem op eens mijne conversatie met den vorst mede.

— Genadige Hemel!" riep hij uit: gij beseft niet, wat kwaad ge hebt gedaan! Het is allerongelukkigst; want ik moet u zeggen, dat de vorst zich thans onder behandeling en cuur van een ouden schaapherder bevindt, die beroemd is wegens zijn bijzondere kunde in het genezen der kwaal, waaronder de vorst thans lijdt." — Maar hoe kon ik dat met mogelijkheid gissen?" antwoordde ik. De vorst is toch zeker te edelaardig, om zulk eene beuzeling euvel te nemen." — Zoo ge mijn raad volgt, pak dan maar terstond uw goed in, en vertrek heel gauw; dat is het eenige middel, om de onaangename gevolgen te vermijden, die u te wachten staan, als ge hier blijft. Ge hebt toch geen de minste kans om aangesteld te worden; want ge kunt niet dansen."

Daarmeê gaf hij mij een vriendelijken handdruk, en wenschte mij pleizierige reis.

En ik volgde letterlijk zijn raad. De zon was nog niet aan den hemel, of ik zat al in een *eilwagen*, en keerde huiswaarts, blij toe, dat ik heelshuids wegraakte. Zoo eindigde mijn leven aan het hof!

---

inlandsch gebak te koopen en Nawang ontmoette, die hem vroeg of hij goendoe's (een soort knikkers van hoorn) wilde koopen. Het jongentje die vraag met ja beantwoord hebbende, zoo noodigde Nawang hem uit, om hem te volgen, waaraan het kind voldeed. Digt bij het ijsmagazijn gekomen, wendde Nawang voor zich te willen baden en trad daar in de stadsgracht, tot aan het midden in het water staande, zijnde die gracht niet dieper. Het kind bleef digtbij op den wal staan, doch Nawang greep hem onverhoeds aan, trok hem in het water, dompelde hem onder en hield hem in dien toestand, waarschijnlijk door middel zijner knieën, terwijl hij met de eene hand zijn slagtoffer de versierselen, waarop hij het oog had, ontrukte en met de andere zich zelven met water besproeide, tot dat hij van deszelfs dood verzekerd was, waarna hij het lijk diep in den modder duwde.

Na het uitspreken van zijn vonnis is Nawang onmiddelijk uit de stad, onder een sterk geleide van gewapende papangers en policiedienaren, naar de gevangenis te Weltevreden overgebragt. Naar men zegt zal zijn vonnis, na voorafgaande goedkeuring van het Hoog Geregtshof van Ned. Indië, aan hetwelk de betrekkelijke stukken reeds moeten zijn ingediend, zeer spoedig ten uitvoer worden gelegd en wij kunnen dien spoed niet genoeg loven, daar toch dit geval bewijst, dat voor de veiligheid der bewoners van de zoo sterk bevolkte stad, een van diergelijke afschuwelijke misdaden afschrikkend voorbeeld hoogst noodig is.

— Men berigt ons van Meester Cornelis, dd. 25 dezer: Op Zondag, 21 dezer, stootte de inlander Piekak met een langen bamboe, een paar jonge nankavruchten van een, den inlander Rasimoen toebehoorenden boom. Laatstgenoemde, in de nabijheid bezig met houthakken, liep dadelijk, met eene bijl gewapend, op Piekak af en bragt hem daarmede eene wonde toe.

Door zucht naar zelfbehoud gedreven, vlugtte de gewonde in het huis van zijn broeder Salimien en liep de achterdeur weder uit. Rassimoen, die intusschen de bijl had weggeworpen en zich met een golokh gewapend, achtervolgde hem en stootte in het huis op den genoemden broeder, die juist van een balé-balé opstond, waarop hij lag te slapen. Woedend viel Rasimoen op hem aan en bragt dien van niets afwetenden ongelukkige, zware slagen en wonden toe.

Te midden dier woeste daad, waarschijnlijk zijne vergissing bespeurende, vloog Rasimoen ook de achterdeur uit, om den vlugtenden Piekak te achterhalen, hetwelk hem op een honderd schreden afstand nabij de woning van den inlander Sahoen gelukte.

Hier ontstond nu een tweegevecht, waarin de reeds zwaar gewonde Piekak het onderspit delfde en dood ter aarde stortte.

Intusschen waren eenige bewoners der kampong Tana tingi, behoorende onder het land Salemba, toegeschoten en het mogt zekeren pentjalang der policie, Laring genaamd, gelukken den moordenaar te vatten, te knevelen en naar het policiekantoor te Meester Cornelis over te brengen.

De gewonde Salimien werd eerst, in de woning van den onderschout aldaar, door den officier van gezondheid van het garnizoen verbonden en vervolgens ter verpleging naar het stadsverband te Batavia gezonden.

Volgens zeggen zou dit ongelukkig voorval het volgende tot oorzaak hebben.

De inlander Kaïman Bapa Rabia, zou den Nangkaboom, welks vruchten door Piekak geplukt werden, van Rasimoen, tegen een balk van Kockoenhout, in ruil bekomen, doch dien boom niet neergeveld hebben.

Dewijl dezelve nu het eigendom van Kaïman geworden was, vermeende zijn schoonzoon, de verslagene Piekak, dat hij zoo lang die boom nog stond, daarvan het vruchtgebruik kon genieten, hetwelk ook ongehinderd het geval is geweest, totdat Rasimoen het eensklaps in het hoofd kreeg, zulks op de hierboven omschreven noodlottige wijze te beletten.

— In den namiddag van den 24sten dezer ten 6 ure, werd de Djoeragan van het land Tana Renda, nabij Meester-Cornelis, Kodja genaamd, terwijl hij vier van Weltevreden gedeserteerde Inlandsche soldaten wilde opvatten, door een hunner, met name Tro Smito, met een puntig wapen, hetwelk deze, bij zijne gevangenneming wegwierp, onverhoeds in de borst gewond, waarop genoemde Djoeragan zijn badé badé trok en zich verwerende, den amokmaker, die herhaaldelijk naar hem stak, twee wonden toebragt.

Niettemin gelukte het, door toegesnelde hulp van het kampongsvolk Tro Smito meester te worden, te binden en aan de politie te Meester Cornelis over te leveren.

Terwijl dit voorviel kwamen de drie andere deserteurs opdagen om hem bij te staan, één gewapend met een mes en de twee overigen met stukken bamboe, doch de beide laatsten, Todromo en Tjokarno genaamd, werden mede spoedig door het kampongvolk overmand en gebonden, waarna zij door den onderschout aan eene inmiddels toegesnelde militaire patrouille werden overgeleverd.

Intusschen was de vierde hunner, die later bleek Sidien genaamd te zijn en met het mes gewapend was, gevlugt en over de rivier Tjiliwong gezwommen. De policiedienaren vervolgden hem echter en reeds ten 7 ure, van dien avond was hij in hunne handen, hebbende hij zich zelven alstoen eene wonde in den buik toegebragt.

De drie gewonden, de Djoeragan Kodja en de deserteurs Tro Smito en Sidien, werden terstond, door den officier van gezondheid van het garnizoen te Meester Cornelis verbonden en konden nog denzelfden avond ter verdere verpleging naar Batavia worden opgezonden.

— Men meldt ons van Buitenzorg, dd. 23 Julij: Heden morgen had in het kerkgebouw alhier, het halfjaarlijksche examen der leerlingen van de Gouvernementsschool plaats. Een zestigtal kinderen ondergingen dit examen. Vele ouders en andere personen waren aanwezig, om van de vorderingen der kinderen getuigen te zijn en naar waarheid mogen wij verklaren, dat bijna allen toonden zeer veel van het onderwijs te hebben genoten. Het examen ving des morgens ten acht ure aan en eindigde des middags ten twaalf ure, als wanneer de prijsuitdeeling plaats vond. Daarna rigtte de President der subcommissie van onderwijs, de heer S. van Deventer Jz., achtereenvolgend het woord tot den onderwijzer en hulponderwijzer en ten slotte tot de ouders en kinderen. Des avonds werd den kinderen in het Societeits gebouw een bal gegeven, hetwelk ook door meer bejaarden werd bijgewoond en veel genoegen verschafte.

Mogten de ijverige pogingen van den Gouvernements-onderwijzer, den heer L. van der Bor, tevens houder van eene bloeijende kostschool te Buitenzorg, naar waarde beloond worden, en vele ouders er toe overgaan, hunne kinderen aan zijne prijzenswaardige zorgen toe te vertrouwen, geen hunner, zal zich in zijne billijke verwachtingen bedrogen zien. (*Java-Bode*)

LAND-MAIL BERIGTEN.

Amsterdam. — Gisteren avond omstreeks half tien ure is op den Haarlemmerdijk nabij de Korte Prinsengracht te dezer stede eene poging tot moord begaan. Zekere C. R., kleedermaker, wonende in de Oude Looijerstraat, alhier, heeft namelijk aan eene gehuwde vrouw, met welke hij beweert vóór haar huwelijk in eene bijzondere betrekking te heb ben gestaan, terwijl zij van een familie bezoek huiswaarts keerde, ter bovengenoemde plaatse met een opzettelijk daartoe door hem aangeschaft, tweesnijdend mes eene doodelijke wonde in den onderbuik toegebragt. De snoodaard, wetende dat bedoelde vrouw gewoon was omstreeks dien tijd huiswaarts te keeren, heeft haar aldaar opgewacht en op het onverwachts aangevallen. Nadat de booswicht het slagtoffer zijner wraak had zien vallen, heeft hij, het door hem gebezigd moordtuig in de wonde achterlatende, zich ijlings verwijderd en aan de oogen der voorbijgangers onttrokken, doch, na gedurende eenige uren rusteloos rondom zijne woning te hebben rondgezworven, op aanklagte van zijn geweten, zich zelven als de dader van bedoelde gruweldaad aangegeven aan de dienstdoende nachtwachts in een ander gedeelte der stad, die hem naar het commissariaat van politie aan de Leidschepoort hebben overgebragt. Ongeveer negen jaar geleden trachtte deze moordenaar insgelijks aan bedoelde vrouw het leven te benemen, door middel van een mes, en is hij te dier zake tot eene schavot- en tuchthuisstraf veroordeeld. Jaloerschheid schijnt zoowel toen als ditmaal de drijfveer van zijne misdaden te zijn geweest. De aangehouden en in bewaring gestelde booswicht legt de grootste onverschilligheid en eenen koelbloedigheid aan den dag De verwonde verkeert in eenen hoogst zorgelijken toestand.

— Eene vreeselijke gebeurtenis greep onder de gemeente Berkel plaats. Des avonds omstreeks elf ure meldde zich bij den landbouwer P. van Santen aldaar een persoon aan als vrouw gekleed, welke voorgaf tot hem te zijn gezonden met een brief van eene zijner familiebetrekkingen en daarop verzocht, aangezien het reeds zoo laat in den avond was, den nacht in de woning van van Santen te mogen doorbrengen. Toen dit haar geweigerd was, verzocht zij den bouwman haar den weg naar Bleiswijk te wijzen, waaraan deze gereedelijk voldeed en zich daartoe met de boodschapster op eenigen afstand van zijne woning verwijderde. Eensklaps werd van Santen daarop door vier mannen aangevallen, die hem onder allerlei bedreigingen bonden en op eene mestvaalt wierpen, waarna zij de woning van den landbouwer in den brand staken, met dit treurige gevolg, dat die woning met stalling, schuur, koeijen, paarden, den oogst enz., grootendeels eene prooi der vlammen werden. Toen de knecht van van Santen den brand gewaar werd en naar buiten snelde om hulp te roepen, riep zijn meester hem van de mestvaalt toe om hem te bevrijden, waarop hij terstond de touwen, waarmede hij gebonden was, losmeed en het voorgevallene vernam. Het vreemdste van dit geheele geval is, dat van Santen den volgenden morgen na de blussching van den brand vermist werd.

— Op den 6e April werd eene zeer vreemde zaak voor de Oxford Assises gebragt.— Een fransch priester, de Abt Roux, klaagde de kardinaal Wiseman aan wegens het verbreken van eene overeenkomst, waarop Z. Eminentie van den aanklager zoude hebben ontvangen een document geteekend door de Prinses Laetitia Buonaparte, nicht van den Franschen keizer, welk document door den kardinaal zoude zijn verloren of waarover hij op eene andere wijze zoude hebben beschikt en waarvoor de eischer eene schadevergoeding van duizend pond sterling eischte. Dit document in questie was eene schuldbekentenis van genoemde dame, waarbij zij erkende aan Roux schuldig te zijn eene som van 25,000 francs, welke zij aan hare kinderen opdroeg te voldoen als *eene heilige schuld*. — De zaak is kortelijk deze

De Prinses Laetitia Buonaparte, zuster van Prins Lucien Buonaparte en volle nicht van den tegenwoordigen keizer Napoleon, was gehuwd met den heer Wyse, later Engelsch gezant bij het Grieksche hof, en had zich, na wegens verkwisting van haren man te zijn gescheiden, in Frankrijk nedergezet, waar zij eene jaarlijksche toelage van 5000 francs van haren echtgenoot ontving. — In Frankrijk echter kwam zij spoedig weder in geldelijke ongelegenheid, toen de aanklager haar bezocht en haar geld voorschoot ter betaling van schuldeischers, om haar uit een *maison de santé* te bevrijden en om eenige meubelen en juweelen in te lossen. — De aanklager verklaarde, dat zij de schuldbekentenis van 25,000 francs had onderteekend, zoo als hij die in handen had gesteld van den kardinaal Wiseman opdat die trachten zou daarvoor van den heer Wyse betaling te erlangen, hetgeen hij echter niet had gedaan en nu het papier niet wilde afgeven. — De aanklager die volle vier uren in verhoor was, verklaarde bepaaldelijk, dat hij de obligatie van 25,000 francs in 1854 in handen van den kardinaal Wiseman had gesteld en die nimmer weder had kunnen terug krijgen. De kardinaal Wiseman, daarentegen zeide in de meening te verkeeren dat hij de obligatie in questie met nog eenige andere documenten gelijktijdig aan Roux had teruggegeven. De Prinses Laetitia Buonaparte verklaarde ten stelligsten dat, instede van aan Roux iets schuldig te zijn, zij nog 250 francs van hem te vorderen had. — De regter heeft den aanklager eene schadevergoeding van 500 pond sterling toegewezen.

— Te Parijs bouwt de Jesuiten-orde, eene nieuwe kerk in de Rue de Sevres en heeft de omstandigheid van eene geldelijke ongelegenheid, aanleiding gegeven tot het rondzenden van de volgende circulaire aan de Parijsche dames.

Mevrouw!

„De middelen ontbreken ons, tot den bouw eener kerk, „die de orde in de rue de Sèvres laat optrekken en heb- „ben wij daarom gemeend onze toevlugt te moeten nemen „tot eene loterij. Daar echter de orde arm is en niets heeft dat zij zou kunnen verloten, ben ik op het denkbeeld gekomen om mijzelve te verloten. — De prijs van elk lot is 100 francs, kunnende de dame die mij wint mij gedurende drie dagen ter harer beschikking houden, het zij om te preken of om eenig ander werk te doen, dat zij mij zal opdragen.

(*w. g.*) Lefèvre.

Sommigen hebben deze vreemde loterij eene onbegrijpelijke afdwaling, ja eene grove ergenis genoemd, doch de parijsche dames hebben er beter over gedacht, want van alle zijden en vooral door de dames van de notabiliteit, worden loten genomen en zal het niet lang duren of de loterij zal getrokken worden. — Zoodra wij weten, welke de gelukkige dame is, die gedurende drie dagen den scepter zal zwaaijen over den zeer eerwaardigen pater Lefèvre, zullen wij ons haasten zulks aan onze lezers mede te deelen.

— Uit eene officiële opgaaf van de criminele justitie in Engeland over het jaar 1855 blijkt, dat het getal der behandelde strafzaken toen aanmerkelijk minder is geweest, dan in de twee vorige jaren: er zijn namelijk 25,972 personen teregtgesteld, tegen 29,359 in 1854, en 27,057 in 1853. De vermindering heeft meerendeels plaats gehad ten aanzien van de eenvoudige diefstallen; de misdrijven tegen personen zijn in dat jaar toegenomen, en wel de zware verwondingen 88 pct. Van de 25,972 teregtgestelden zijn 5967 vrijgesproken; 34 krankzinnig bevonden, en 19,971 veroordeeld. Van deze veroordeelden zijn 50 ter dood verwezen, 323 getransporteerd, 2041 tot straf-arbeid, 17,397 tot gevangenis-straf en 160 tot geldboete of kastijding veroordeeld. Van de 50 doodvonnissen zijn slechts 7 ten uitvoer gelegd, alle ter zake van moord. — In de laatste jaren is het grootste getal der ten uitvoer gelegde doodvonnissen geweest 15, namelijk in 1849; het kleinste 5, in 1854.

— Blijkens een berigt van Zijner Majesteits consul-generaal te Havannah, dd. den 16den Maart 1857, heeft de gouverneur-generaal van Cuba de navolgende verordening bekend gemaakt:

„Gezien het verhandelde ten gevolge van het verzoekschrift van den heer Charles Ling en Co.: koopman in deze hoofdstad, verlangende onder bepaalde omstandigheden de uitsluitende vergunning of het voorregt, voor den uitvoer van de guano der banken, tuinen en tuintjes (*jardines y jardinillos*), alsmede van de bijliggende *caiques*;

„Gezien het rapport van de algemeene administratie der maritime inkomsten, nopens hetgeen te kennen is gegeven door de algemeene intendance der Koninklijke finantien, en toegestaan is door de besturende hoofdjunta.

„Zoo neem ik het volgende besluit:

1°. De uitvoer van de guano der banken, tuinen en tuintjes, gelijk ook van de bijliggende *caiques*, is toegestaan tot op een nader besluit van Hare Majesteit.

„De schepen met het vervoer belast moeten vooraf bij het tolkantoor van deze hoofdstad of van Cienfuegos (in het zuiden van het eiland) de vergunning bekomen om guano te laden, betalende aan gezegde tolkantoren het regt van vijf harde piasters) ƒ12,50) per ton, behalve de havenen scheepvaartregten, welke zij verpligt zijn aldaar te voldoen.

2°. De invoer van guano in het eiland komende van de aangewezen oorden, en voor deszelfs inwendig verbruik bestemd, wordt verklaard vrij van regten te zijn.

— De Londensche *Morning Post*, een orgaan van het Engelsche ministerie, spreekt met argwaan en afkeuring van de staatkunde der nieuwe bewindslieden van de Vereenigde Staten. „Volgens berigten uit Madrid (zegt dat blad) schijnt het geschil tusschen Spanje en Mexico meer en meer bitter te worden, hoe gaarne Spanje ook tot eene minnelijke vereffening zou willen geraken, en wat moeite daartoe ook door de gezanten van Frankrijk en Engeland aangewend worden. Indien het tot eenen oorlog tusschen Spanje en Mexico kwam, zou het te vreezen zijn dat de Vereenigde Staten lust kregen om naar den kant van Cuba eene afleiding te werk te stellen. Zulk eene afleiding zou voorzeker veel aanlokkends hebben voor de vrijbuiters en voor de zuidelijke staten van de Noord-Amerikaansche Unie, die de uitbreiding der slavernij wenschen; maar zij zou in Europa, hetwelk ook tusschen de staten geregtigheid wil zien heerschen, als een rooftogt, als eene misdaad beschouwd worden.

„De aanwinst van Cuba, hetzij gewapenderhand of door aankoop, is sedert meer dan dertig jaren een van de voornaamste oogmerken de Noord-Amerikaansche diplomatie? De tegenwoordige president, de heer Buchanan is door vroegere verklaringen en beloften gehouden om die staatkunde te volgen. Zou hij door het besef van de aan zijn ambt verbonden verantwoordelijkheid en verpligting weêrhouden worden, en thans, nu de vrucht rijp is, de hand daarnaar niet uitsteken? Dat is de vraag; maar men mag ook vragen, of de Europesche natien, die met Spanje in bondgenootschap zijn, lijdelijk zouden toezien, indien zulk eene zeerooverij door geheel een volk gepleegd wierd.

„Met leedwezen zien wij de Amerikaansche diplomatie dien weg inslaan. Niet minder leed doet het ons, dat de Vereenigde Staten in de Chinesche aangelegenheid afzonderlijk handelen, en zich niet bij Frankrijk en Engeland willen aansluiten. Deze twee mogendheden hebben zich verbonden om in China gezamenlijk te werk te gaan; maar de Vereenigde Staten achten het verkieslijk, zich op eenen afstand te houden. Al wat wij mogen zeggen, is dat zulk eene staatkunde eene groote en verhevene natie niet voegt; zij zal noch in Engeland noch ergens elders bijval vinden; wordt zij in Amerika misschien goedgekeurd, dan twijfelen wij nog of de handelstand er met die goedkeuring instemmen zal.

BIJVOEGSEL
tot den
OOSTPOST,
Van Donderdag den 2den Julij 1857, No. 53.

Het drievoudig verbond, hetwelk door de Westersche mogendheden aan de Vereenigde Staten voorgeslagen, maar door dezen afgewezen is, had volgens de opgave van de *Morning Post* onder anderen ook ten doel te bewerken dat in China gemengde regtbanken, deels uit Chinezen en deels uit buitenlanders bestaande, opgerigt wierden om in geschillen tusschen inlanders en vreemdelingen regt te spreken.

— De *Herald*, een der voornaamste dagbladen van New-York, betoogt in zijn nommer van den 6den April, dat de Vereenigde Staten aan den oorlog van China krachtdadig deel behooren te nemen, maar acht het noodig dat zij zich daartoe door eene bepaalde overeenkomst met de Westersche mogendheden verbinden. „Jaarlijks (zegt het genoemde blad) koopen zij van China thee, zijde en andere goederen, ter gezamenlijke waarde van twaalf millioen dollars. Buitendien hadden onze landgenooten in China, sedert het uitbreken der vijandelijkheden, vele verongelijkingen en mishandelingen van de inlanders te lijden. Wanneer de Chinezen zien dat zij de drie grootste mogendheden der wereld tegen zich hebben, en dat Ruslands vriendschap hun weinig baat, dan zullen zij waarschijnlijk bukken en door tijdelijke onderwerping een einde aan den oorlog maken. Staatkunde, handelsbelang, regtvaardigheid, menschlievendheid vorderen alzoo, dat wij ons krachtdadig met de Chinesche aangelegenheid bemoeijen Wij zouden dan kunnen bewerken, dat de betrekking tusschen China en de gansche wereld op een duurzamen en billijken voet gebragt wierd; en wij zouden kunnen beletten dat daarbij aan de Chinezen onredelijke voorwaarden opgedrongen, of de belangen onzer snel vooruitgaande bezittingen aan den Stillen Oceaan achtergesteld wierden.„

Hetzelfde blad berigt dat met China handeldrijvende kooplieden van Boston eene commissie naar Washington afgevaardigd hebben om den President over hunne belangen te onderhouden, en dat deze commissie op krachtige maatregelen ter bescherming der Noord-Amerikaansche burgers en belangen in China aangedrongen, maar de aansluiting aan de Engelschen ontraden heeft, op grond dat Engeland in China bijzondere bedoelingen had, niet alleen van commercielen maar ook van politieken aard.

— Volgens berigten uit New-York van den 9den April werd aldaar verzekerd, dat het kabinet van Washington besloten had zijne zeemagt in de Chinesche wateren aanzienlijk te versterken, en een vertegenwoordiger van hoogen rang derwaarts te zenden, om onderhandelingen tot vernieuwing en herziening van het bestaande handelsverdrag te voeren; maar dat het deze maatregelen afzonderlijk zou nemen, en in China niet gezamenlijk met de Westersche mogendheden wilde te werk gaan.

— De aandeelen in de groote onderneming van het Russische spoorwegnet zijn thans ook te Londen en te Parijs aan de markt gebragt. Doch de deelneming daaraan wordt niet alleen door de *Times* en de ministeriele bladen van Londen aan het publiek ontraden, maar ook door die Parijsche bladen, welke als onderhandsche organen van het Fransche gouvernement gelden: zoo zegt *le Pays*, dat de onderneming eigenlijk niets anders is dan eene vijf percents geldleening ten behoeve der Russische schatkist, aflosbaar in negen en negentig jaren. Blijkbaar vreest men te Parijs en Londen, dat de Russische spoorweg-actiën, die door het Russische gouvernement gewaarborgd zijn, wegens de door dat rijk steeds betoonde stiptheid in het betalen zij ner schulden, veel gezocht zullen worden, waardoor de reeds zoo drukkende schaarschheid op de Fransche en Engelsche geldmarkt nog zou toenemen.

GEBOORTEN, HUWELIJKEN EN STERFGEVALLEN.

Bevallen:

M. Cordesius, de Groot, Z., Pandeglang 16 Junij.— De echtgenoote van J. Ph. A. Zijmers, Z., Batavia 18 Junij.— J. A W. Sieburgh, Potter, Z., Samarang 8 Junij.— Echtgenoote van J. A. Hofland, d. k. Krawang 17 Junij.— H. Gericke, Claassen, D., Pekalongan 19 Junij.— J. A. Weihenke, Vervloet, D., Batavia 20 Junij.— A. T. Sutherland, Schenkhuizen, D., Batavia 20 Junij.— J. C. Brauns, Vermeulen-Krieger, Z., Modjokerto 20 Junij.

Gehuwd:

T. Brouwer en J. P. L. Welker, Batavia 17 Junij.— J. van der Meijden en C. Frank, Samarang 24 Junij.

Overleden:

Kindje van J. Schoonderbeek, Pasoeroean 3 Junij.— Kindje van P. F. W. Briët, Amboina 29 April.— P. A. Holm op reize van Java naar Nederland 13 Maart.— J. A. Schallig, Oenarang 2 Junij.

AANGEKOMEN PERSONEN.

17 Junij J. F. Ram en G. L. Oostziek, van Ngawie.— 18 Junij Chs. Kocken, van Pasoeroean; J. W. F. Eberlijn, van Grissee. — 19 Junij D. J. ten Zeldam Gansdorp en W. L. Schaegen, van Kedirie; J. A. MacLennan en M. W. Sand. van Pasoeroean. — 20 Junij W. S. S. Valberg, van Samarang. — 22 Junij F. C. Drijsdale, van Koepang; H. McGillavrij, van Samarang; J. R Penning Nieuwland, van Pradjekan; J. F. van Leeuwen, van Pasoeroean, Mevr. J. Worthington, van Probolingo. — S. M. Polak, van Kedirie. — 24 Junij wed. Bemer, van Madura; wed. de Rooij, van Probolingo; M. Haberbier, van Balie. — 26 Junij J. W. Pielaat, van Modjokerto; J. C. Watemina, van Pasoeroean. — 27 Junij R. M Pereira en G. F. Giltaij, van Pasoeroean. — 29 Junij E. P. von Jaroschka Pohl, van Pasoeroean; W. Pride, M. W. Ettij en R. Sijmons, allen van Probolingo.

VERTREKKENDE PERSONEN.

D. de Graeff van Polsbroek. — Adolph Voget.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.		*Vlag*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Van*
Junij	27	Nederl. Ind.	Antoinette.	The Tjing Pit.	Makasser.
„	28	Baliesche	Ardjoeno.	Kwa Sam.	Balie (Badong.)
„	29	Pruissische	Leopold.	J. C. Holtz.	Samarang.
„	30	Nederl. Ind.	So-Ookdin.	Said Achmat Bargeba.	Banjarmassing.
„	—	„ „	Klara.	Bagong.	Banjoewangie.
„	—	Engelsche	Bencleng.	D. M. Thomson.	London.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Naar.*
Junij 30	Nederl. Ind.	Derkina Titia.	P. Esink.	Banka.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag	*Namen der Schepen*	*Gezagvoerders*	*Bestemming*	*Agenten*
Fransche	Nicolas Cézard.	P. Adam.	In reparatie.	Fraser Eaton & Co.
Engelsche	Lemuella.	M. B. Nattrass.	China.	„ „ „ „
„	Bencleugh.	D. Thomson.	Batavia.	„ „ „ „
Fransche	Sainte Anne.	J. Gillette.	Frankrijk.	„ „ „ „
Nederlandsche	Salatiga.	J. N. Besier.	Nederland.	Schimmelpenninck & Co.
„	Henriette.	Chevalier.	Onbepaald.	„ „ „
„	Kijkduin.	Oldendorp.	„	„ „ „
Zweedsche	Flamingo.	Rogstadius.	Nederland.	Wm. Mathieu & Co.
Pruissische	Leopold.	Holtz.	China.	„ „ „ „
Nederlandsche	Koninklijke Ned. Yachtclub.	F. L. Zack.	Onbepaald.	Ruyl Cramer & Co.
Engelsche	Margaret Connal.	Meikle.	„	Major Matzen & Co.
Nederlandsche	Laura en Adèle.	H. F. L. C. von Noël.	Batavia.	Van Eck & Co.
Ned. Ind.	Anis Balgair	S. S. b. A. b. Soenkar.	Banka.	Gezagvoerder.
„ „	Saijang Maskoor.	Said Abdulla.	Banjarmassing	„

Aangekomen Passagiers.

Met de Nederl Ind. kotter *Klara*, de heeren H. Zollinger, E. Schalk en C. F. Hagenstein.

Vertrokken Passagiers.

Met de Nederl. bark *Derkina Titia*, gepensioneerd luit. kolonel J. B. d Osten en familie.

Schepen liggende ter reede.

Z. M. wachtschip Batavia; het stoomschip Suriname; de schoenerbrik Egmond; het stoomschip Amsterdam; de schoenerbrik Saparoea; Gouv. stoom-advies-vaartuigen Tjipanas en Bennet; de schepen Nantaise, Nicolas Cézard, Ammana Tulbarie, Alfulck, St. Anna en Leopold; het stoomschip Ambon; de barken Fatal Maän, Adrakool Haer, Anis Balgijer, Laura en Adèle, Weltevreden, Margaret Connal, Segaf, Salatiga, Flamingo, Maria Catharina, Koninklijke Nederl. Yachtclub, Lemuella, Saijan Maskoor, Kijkduin, Soedul Gair en Antoinette; de brik Henriette; de schoeners Bella, Machmoed, Harriet, Hiatlie, Ardjoeno en So-Ookdin.

PASOEROEAN.

AANGEKOMEN.

23 Junij. De Ned. Ind. bark *Aldjoesoor*, gezagv. Said Mohamad bin Oemar Segaf, van Bima.

24 Junij. De Ned. Ind. kotter *Paulina*, gezagv. Latip, van Pamakassan.

26 Junij. De Ned. Ind. schoener *Katjong*, gezagv. Pa Ardie, van Soerabaya.

VERTROKKEN.

22 Junij. De Ned. Ind. schoener *Carolina*, gezagv. Pa Noor, naar Bezoekie.

26 Junij. De Ned. Ind. kotter *Mad Mira*, gezagv. Maimin, naar Pamanoekan.

SUMANAP.

AANGEKOMEN.

22 Junij. De Nederl. Ind. bark *Bacht Mastora*, gezagv. Said Machmoet bin Aloei Alhabassy, van Soerabaya 17 Junij; de Nederl. Ind. bark *Tian Taij*, gezagv. Liem Goanling, van Soerabaya 15 Junij.

24 Junij. De Nederl. Ind. bark *Fathool Joesoor*, gezagv. Sech Achmat bin Mohamat Bauzeer, van Soerabaya 19 Junij.

25 Junij. De Nederl. Ind. bark *Jenoer*, gezagv. Said Mohamat bin Alie, van Batavia 2 Junij.

26 Junij. De Nederl. Ind. bark *Lachmadij*, gezagv. Said Aloei bin Mohamat Alhasnie, van Soerabaya 20 Junij; de Nederl. Ind. bark *Ana Srie*, gezagv. Sech Mohamat bin Salim Bakreso, van Grissee 20 Junij.

VERTROKKEN.

24 Junij. De Nederl. Ind. bark *IJdroesie*, gezagv. Said Abdulla bin Alie Bafagie, naar Padang.

25 Junij. De Nederl. Ind. bark *Elmachlaar*, gezagv. Osman bin Mohamat Almaskatie, naar Sambas, passagiers de heer W. H. van Heerdt en familie.

26 Junij. De Nederl. Ind. bark *Fathool Joesoor*, gezagv. Sech Achmat bin Mohamat Bauzeer, naar Sandelhout eiland.

27 Junij. Het Nederl. Ind. schip *Fathool Baris*, gezagv. Said Abdulla bin Achmat Habessy, naar Tagal en Cheribon.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

De schoeners Almashoor, Maria, Mifrejool Moelook, de bark Bacht Mastora, Tian Taij, Jenoer, Lachmadij en Ana Srie.

PAMAKASSAN.

AANGEKOMEN.

23 Junij. De Nederl. Ind. kotter *Little Tot*, gezagv. Pa Katjoong, van Pasoeroean.

VERTROKKEN.

20 Junij. De Nederl. Ind. kotter *Paulina*, gezagv. Latip, naar Pasoeroean, passagiers de heeren J. N. Pfaff en J. Quartero.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

De brik Rachmanie en de kotter Little Tot.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya van den 29sten Junij tot en met den 1sten Julij. 1857.

AANVOER.

Van Macassar per de Ned. Ind. bark *Anthonette*, gezagv. Thee Tjing Piet, agent Gezagvoerder.
46600 bossen rotting, N. H. M.; een piano, Broekmeijer, 9 paarden, Gezagvoerder; 515 pakken masoijiebasten, 10 picols was, 10 collies lijnwaden, 15 picols tegranghouten, 3500 stuks kadjang matten en kleinigheden, diverse Arabieren en Chinezen.

Van Balie per de Ned. Ind. schoener *Ardjoeno*, gezagv. Ko Asan, agent Gezagvoerder.
150 picols klapper-olie, 250 picols koffij, 120 stuks koehuiden en kleinigheden, Gezagvoerder.

Van Banjarmassing per de Ned. Ind. schoener *So-ookdin*, gezagv. Said Achmat Kasim, agent Gezagvoerder.
16^{50}/$_{100}$ picols was, 17^{30}/$_{100}$ picols witte dammar, 29 picols glamvruchten, *f* 5000 recepissen, Oeij Soeijang; 15,000 stuks kadjang matten, 3000 stuks maloekoe matten, 800 stuks planken, Gezagvoerder.

UITVOER.

Naar Banka per het Ned. schip *Derkina Titia*, gezagv. P. Esink.
8336^{62}/$_{100}$ picols rijst, Schimmelpenninck & Co; 8 kisten madera, P. Kervel & Co; 10 kelders genever, 6 kistjes cognac en 30 picols aardappelen, Kuiper.

Naar Balie per de Ned. Ind. schoener *Venus*, gezagv. Kerto.
50 picols Zw. teer, 1 kist catonetten, 6 kisten inhd. lijnwaden, Mathieu & Co; 1 kist Holl. zadels, 8^{10}/$_{12}$ dozijn wijn-glazen, 6 kistjes sherrij wijn, 16 kisten en balen inhd. lijnwaden, McMillan Marten & Co; 1 vat en 2 dozijn cognac, Mathieu & Co; 10 kisten anijs drank, Fraser Eaton & Co; 49^{66}/$_{100}$ picols gambier, Go Ngo Tian, 1 kist bin. amfioen, Fraser Eaton & Co; 2 kisten binares amfioen, Go Ngo Tian.

Naar Banjermassing per de Ned. Ind. bark *Saijan Maskoor*, gezagv. Said Abdulla.
4 kisten chin. voetzoekers, 1 kist ledige fleschjes, 8 kisten inhd. lijnwaden en kleinigheden, diverse Arabieren.

Marktprijzen.

Suiker No. 16 per picol *f* 22¼.
Koffij per picol.
Rijst (carga) per kojang *f* 130 à *f* 135.—
Id. (witte) „ „ *f* 150 à 160.—
Koehuiden per 100 st. *f* 400 à *f* 600.—
Arak per legger *f* 120.—
Olie (Klapper) per picol *f* 21 à *f* 23.—
Olie (Katjang).
Kadjang Matten.
Rotting *f* 8½ à *f* 9½.
Wisselkoers 105 %

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 5den Julij, des morgens ten half 9 ure.
Ds. SCHIFF.
DOOPSBEDIENING.

Maandag den 6den Julij, des avonds ten half 7 ure.
Nederduitsch en Maleisch.
BID-UUR VAN HET ZENDELINGGENOOTSCHAP.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 5den Julij, des morgens ten half 9 ure.